

1883-12-11

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Susette Cathrine Holten

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Sora

Mentioned people:
Sofie Holten
Thorald Læssøe
Viggo Pedersen

Archive:
Mappe 41 nr. 33

TRANSCRIPTION

Mappe 41 nr 33
Sora 11/12 1883

Glædelig jul kjære Cathrine! Og hilsen fra det dejlige sneklædte Italien, dvs. Kun sneklædt på bjærgtoppene. For øjeblikket står månen gulgrøn over de rødmeende snetoppe, for i dag har det været mageløst dejligt vejr, i morges stod træerne på toppen af bjærget her overfor fulde af sne mod den blå luft, så sikken skønhed. Det er da også lidt varmere end for nogle dage siden, da var her lige strængt nok, men en hyggelig aften havde vi da med at stege æbler, som vi holdt på gaffelen ind i kaminen, vi var selv færdige at krybe ind med. Nu er her kommet en Klaus til selskab for Hans, nemlig en alpekrage om jeg ved navnet ret. Om den kan leve ved jeg ikke, af sig selv rører den ikke mad, men nu har kokken fået den end at fordre, han har øvelse fra da han stoppede kalkuner med agern, hele agern, sommetider to ad gangen. Klaus er skudt i vingen og lidt i næbbet, men det er næsten ikke til at se, undtagen at den ser noget trist ud. Den er blåsort med stærk røde kløer og næb. Så fin er Hans ikke, men har den vist ikke en slagfjer tilbage og den flotte hale den havde lagt sig til, 2 lange fjer til højre side, den har den også forloren, heldigvis begynder den venstre vinge at vokse ud. Nakke-

-2-

-fjer har den heller ikke, men alt det generer ikke dens store sjæl, den ligner (især sammenlignet med den elegante Klaus) mest en Københavnsk rod efter et sold, en tur i rendestenen osv. men lige sej endda. Da jeg satte den op ved siden af Klaus, snuppede den øjeblikkelig kødet som var lagt til denne, skønt den var prop mæt, slugte hvad der var den muligt og hoppede vigtig af sted med resten. Om morgenen er den så forsulten, så vi næsten ikke kan få lov at trille franskbrødsormene færdige, den piller dem ud mellem fingrene medens de er i arbejde. – Vedlagte te 3 tegninger beder jeg Eder dele efter behag, den ene forestiller Viggos store motiv, den anden er fra floden med et stort hjul til at drive vand op i haverne, for nogen tid siden stod det så herligt i farverne |motivet, ikke hjulet| jeg tænkte på at male en skitse af det, men jeg kan ikke nå alt, det meste må jeg jo lade urørt tilbage i Italien. Hvad julegave angår, så køb en, hvis der er noget Du har kig på og skriv, hvad jeg skylder Dig, eller vænt til jeg hiter noget til Dig hernede. Vær så god at give Frøken Holten indlagte brev ved lejlighed. Og nu mange hilsener til alle, især hvor du bor og hos Læssøes, hvis Du ser dem, så kan Du også sige til frøken [?], at jeg længe har tænkt at skrive til hende, men at jeg desværre ikke har tænkt færdigt endnu, dog håber jeg, at det engang skal lykkes, så jeg kan gribe

pennen og lave hende et brev: glædelig jul igen til dig og alle. Din broder
Joakim

Lora 11/12 1883.

Gladelig jul kjære Cathrine! Og hilsen fra
det dejlige snekleddte Italien, der kun smykket
på bjergtoppene. For øjeblikket står månen
gulgrøn over de rødmunde snetøppe, for idag
har det været mageløs dejligt vejr, imorges
stod træerne på toppen af bjerget her overfor fulde
af sne mod den blå luft, å' sikken skønhed. Det er
da også lidt varmere end for nogle dage siden, da
var her lige strengt nok, men en hyggelig aften havde
vi da med at stige æbler, som vi holdt på gaffelen ind
i kaminen, vi var selv færdige at krybe ind med.
Nu er her kommet en Klaus til selskab for Hans, men
hij er alpekrage, om jeg ved navnet ret. Om den kan
leve ved jeg ikke, af sig selv rører den ikke mad, men
nu har kokken fået den med at fodre, han har øvelse
fra da han stoppede kalkuner med agurk, hele agurk,
sommestider to ad gangen. Klausen skudt i vingen og
dødt i næbet, men det er næsten ikke til at se, undtagen
at den ser noget trist ud. Den er blåvort med stærke
røde klør og næb. Så fin er Hans ikke, nu har den vist
skuen slæffier tilbage og den fløts hale den havde lagt
sig til, 2 lange fjir til højre side, den har den også forlorn,
heldigvis begynder den venstre vinge at vokse ud. Næbke

Jeg har den heller ikke, men alt det generer ikke den
store sjæl; den ligner (især sammenlignet med den elegante
Klaus) mest en Hjøbenhavnske rodet efter et sold, en tier i
rindrottenen akt, men lige sej endda. Da jeg satte den
op ved siden af Klaus, smuggede den øjeblikkelig koldt som
var lagt til denne, skönt den var prop met, slugte hvad
der var den muligt og hoppede rigtig af med rosten. Om
morgenen er den så forviltet, så vi næsten ikke kan få lov
at trille fransbrøddernes færdige, den piller dem ud mellem
fingerne, medens de er i arbejde. — Vedlagte Tegninger
beder jeg eder dele efter behag, den ene forstiller sigs store
motor, den anden er fra floden med et stort hjul til at
drive vand op i haverne, formentlig siden stod det så
højt i haverne, jeg tænkte på at male en skitse af det,
men jeg kan ikke nå det, det måtte måske jo lade uvoit
tillægge i Italien. Hvad julegave angår, så køb en, hvis
der er noget du har kig på og skriv op hvad jeg så skylder dig,
eller vent til jeg skriver noget til dig herude. Vær så
god at give Friths Holten indlagte brev ved lejlighed.
Og nu mange hilsener til alle især hvor du bor og hos
Leosius, hvis du ser dem, så kan du også sige Friths Bredt,
at jeg længe har tænkt at skrive til hende, men at jeg desværre
ikke har tænkt færdigt endnu, dog håber jeg at det snart skal
lykkes, så jeg kan gribe penne og lave hendes et brev. Glædelig
fuld igen til dig og alle. Din bror Jenkim.

* med sendt i Hjøbenhavns Højst